तदु वा आहुः शंसेदेवापि वै तदृत्विजे हितं यत्होता तूष्णीं शंसं न शंसत्यृत्विजि हि सर्वो यज्ञः प्रतिष्ठितो. यज्ञे यजमानस्तस्माच्छंस्तव्यः शंस्तव्यः ॥ ३२ ॥ इत्यैतरेयब्राह्मणे द्वितीयपंचिकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ब्रह्मवा आहावः क्षत्रं निविद्विट् सूक्तमाव्हयतेऽथ निविदं दधाति ब्रम्हण्येव तत्क्षत्रमनुनियुनाक्ति. निविदं शस्त्वा सूक्तं शंसति. क्षत्रं वै निविद्विट् सूक्तं. क्षत्र एव तद्विशमनुनियुनक्ति. यं कामयेत क्षत्रेणैनं व्यर्धयानीति मध्य एतस्यै निविदः सूक्तं शंसेत्क्षत्रं वै निविद्विट् सूक्तं. क्षत्रेणैवैनं तद् व्यर्धयति यं कामयेत. विशैनं व्यर्धयानीति मध्य एतस्य सूक्तस्य निविदं शंसेत्क्षत्रं वै निविद्विट् सूक्तं. विशैवैनं तद्व्यर्धयति. यमु कामयेत सर्वमेवास्य यथा पूर्वमृजु क्लृप्तं स्यादित्याव्हयेताथ निविदं दध्यादथ सूक्तं शंसेत्सो सर्वस्य क्लृप्तिः प्रजापतिर्वा इदमेक एवाग्रआस सो कामयत, प्रजायेय भूयान्स्यामिति स तपो तप्यत. स वाचमयच्छत्स संवत्सरस्य परस्ताद् व्याहरद् द्वादश कृत्वो द्वादशपदा वा एषां निविदेतां वाव तां निविदं व्याहरत्तां सर्वाणि भूतान्यन्वसृज्यंत. तदेतदृषिः पश्यनभ्यनूवाच, स पूर्वया निविदा कव्यतायोरिमा प्रजा अजनयन्मनूनामिति तद्यदेतां पुरस्तात्सूक्तस्य निविदं दधाति प्रजात्यै. प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद ॥ ३३ ॥

अग्निर्देवेत्ध इति शंसत्यसौ वा अग्निर्देवेत्ध एतं हि देवा इंधत एतमेव तदेतस्मिँ ल्लोक आयातयत्यग्निर्मन्वित्ध इति शंसत्ययं वा अग्निर्मन्वित्ध इमं हि मनुष्या इंधते ऽग्निमेव तदस्मिँ ल्लोक आयातयति. अग्निः सुषमिदिति शंसति. वायुर्वा अग्निः सुषमिद्वायुर्हि स्वयमात्मानं समिंधे स्वयमिदं सर्वं यदिदं किंच. वायुमेव तदंतरिक्षलोकआयातयति. होता देववृत इति शंसत्यसौ वै होता देववृत एष हि सर्वतो